maður gangi ríkt eptir, að skýrslur þessar sjeu samdar að öllu leyti eptir þeirri fyrirmynd, sem gefin er í hinni nýju reglugjörð fyrir hreppstjóra. 111

d. Við reikninginn úr Suðurþingeyjarsýslu var ekkert að athuga.

e. Við reikninginn úr Norðurþingeyjarsýslu var ekki annað að athuga, en að á nafnaskrám þeim, sem niðurjöfnun sýsluvegagjaldsins er byggð á, vantar sumstaðar aldur verkfærra manna, og amtsráðið mælist því til þess, að sýslumaðurinn sjái um, að skýrslur þessar sjeu samdar að öllu leyti eptir fyrirmynd þeirri, sem gefin er í reglugjörð fyrir hreppstjóra.

f. Við reikninginn úr Norðurmúlasýslu var það athugavert, að sýsluvegagjaldið hefir eigi verið innheimt úr sumum hreppum, jafnvel í 2 ár, og því síður varið til vegagjörðar. Amtsráðið áleit þetta hina mestu óreglu, og áminnir því alvarlega sýslumanninn um, fyrst að innheimta þetta fje, og svo að sjá til, að það komi að tilætluðum notum. (Framh. síðar).

— **Brjef landshöfðingja *til biskups* um auglýsingu prestakalla og úttekt.** — Með 112
því að það virðist rjett, þá er prestaköllum er auglýst til veitingar, að skýra frá öllum 13. maí.
þeim byrðum, er á þeim hvíla, vil jeg skora á yður, herra biskup, að geta eptirleiðis í slíkum auglýsingum allra lána þeirra, er hafa verið veitt viðkomandi prestakalli, eða kirkjum þeim, er því fylgja, og að skýra nákvæmlega frá öllu því, er ákveðið hefir verið um vexti af sjerhverju láni og endurborgun þess, og um hve mikið stendur eptir af láninu, þá er auglýsingin er gefin út.

Jeg nota tækifærið til að taka fram, að það er vitaskuld, að hvort sem slíkar skýringar finnast í auglýsingunni eða ekki, ber, þá er prestakall er tekið út við prestaskipti, að grenslast nákvæmlega eptir skuldbindingum þeim, er á brauðinu hvíla, og að rannsaka, hvort hinn farandi prestur eigi nokkuð ógoldið af vöxtum og endurborgun slíkra lána, samkvæmt skilyrðum þeim, er ákveðin voru, þá er lánin voru veitt, og verður það skaði hins komandi prests, ef nokkuð er vanrækt í þessu tilliti.

— **Brjef landshöfðingja *til amtmannsins yfir suður- og vesturumdæminu* um** 113
harðærisián. — Með þóknanlegu brjefi frá í dag meðtók jeg tillögur amtsráðs suðurum- 8. júní.
dæmisins um erindi, þar sem hlutaðeigandi sýslumaður spyr fyrir hönd sýslunefndarinnar í Borgarfjarðarsýslu, hvort hún geti fengið 16—20,000 kr. lán úr viðlagasjóði gegn 6% vöxtum og afborgun í 28 ár, til að ráða bót á neyð þeirri, sem vofir yfir sýslunni sökum harðinda og fjenaðardauða. Vil jeg því tjá yður, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir sýslunefndinni það, er nú segir:

Amtsráðið hefir tekið fram, að endurborgun svo mikils láns, sem beðið hefir verið um, muni verða Borgarfjarðarsýslu ofvaxin, þó lánið fengist með kjörum þeim, er beðið hefir verið um, enda liggi ekki fyrir ráðinu neinar svo ítarlegar skýrslur um ástandið í tjeðri sýslu, að það sje ljóst, að svo hátt lán sje óumflýjanlega nauðsynlegt til að afstýra hallæri. En við þetta bætist, að það virðist mjög ísjárvert, að draga í 28 ár, að endurborga lán, er veitt er til að hjálpa sýslubúum þeim, er nú lifa, til að bera tjón, er þeir hafa orðið fyrir af völdum náttúrunnar, því af þessu mun leiða, að borgun og ávöxtun lánsins leggst að miklu leyti á aðra en þá, sem hafa notið þess, og álít jeg, að ekki beri að veita lengri endurborgunarfrest á slíkum lánum en 10 ár. Loksins má gera ráð